wel of er een orkaan gewoed had. — Vanaf de plek waar vroeger het huis van Raja Mullah stond, liep nu een diep ravijn, dat door de Theems met water gevuld werd. De schepen, die in de nabijheid van dit onderaardsch gewelf lagen, werden door de enorme kracht van het water stuk geslagen of ernstig beschadigd.

De slag was zoo hevig, dat de ruiten van het koninklijk slot te Windsor alle stuk geslagen werden en de toren van het parlementsgebouw te Londen groote scheuren bekwam.

In het hartje der city, in Picadilly, Windsor, ja zelfs in de monding van de Theems vielen stukken puin neer.

Mijlen in den omtrek was de gloed, door de ontploffing veroorzaakt, waar te nemen geweest.

In Parijs, Antwerpen, Brussel, Vlissingen, Rotterdam en Amsterdam had men zelfs den doffen knal gehoord. De electrische geleiding had haar werk gedaan.

* * *

Alle bladen over de geheele wereld brachten telegrammen over de groote catastrophe die nabij Londen had plaats gehad, maar van de slachtoffers, die bij de ramp het leven gelaten hadden, werd geen woord gerept.

VAN DE SERVIËRS.
Een aardige foto van een Servisch muzikant met zijn doedelzak.

Wel werd er vermeld dat het in de lucht gevlogen gebouw, het huis van Raja Mullah was, bekend als de geheimzinnige goudmaker, die een goed jaar geleden met zijn kunst een paniek in de financieele wereld had veroorzaakt en dat de ontploffing veroorzaakt was tijdens nieuwe proefnemingen, die door hem gedaan werden en waarbij hij waarschijnlijk het leven verloren had. Over den dood van Lord Merton werd niets gezegd.

Op het oogenblik dat het dynamiet zijn vernielingswerk verrichtte werd Raja Mullah in een krankzinnigengesticht in de nabijheid van Parijs opgesloten.

Het stoomschip Dauphine had hem naar Havre vervoerd en vandaar werd hij per extra trein naar Parijs gebracht en voor den president der republiek geleid.

Hier trachtte men Raja Mullah over te halen zich als Franschman te laten neutralizeeren, en afstand te doen van zijn titel van Emir van Radjapoeloe.

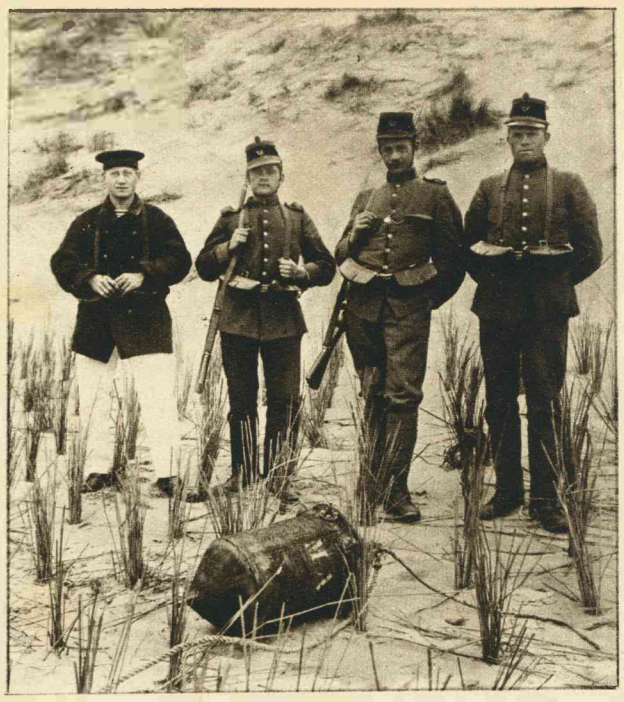
De Oosterling, die nog steeds in zijn schitterend Oostersch gewaad gekleed was, hoorde de voorstellen kalm aan, zonder iets te zeggen. Alleen gleed zoo nu en dan een glimlach over zijn gelaat.

Hij werd als een vorst behandeld en de mooiste vertrekken van het presidentieele paleis werden te zijner beschikking gesteld, maar niets hielp; hij ging op geen enkel voorstel in en bleef weigeren het recept bekend te maken of het geheime middel te noemen.

Men stelde hem ten slotte voor, dat hij de heerschappij zou krijgen over een der zuidelijke en vruchtbaarste provincies van Algiers, dat men voor hem een paleis zou laten bouwen zoo mooi als nog nooit door een der Oostersche dichters beschreven was. Hij kreeg daarbij een vorstelijk jaargeld en de Fransche regeering zou er voor waken dat zijn rijk niet door invallen van woestijn-stammen of Marokkanen verontrust zou worden. Men zou zelfs aan zijn paleis een harem toevoegen, bewoond door honderd mooie vrouwen, de schoonste van alle landen, die zich daartoe zouden willen leenen. Grieksche, Syrische, Turksche, Spaansche, Noorsche, Joodsche. Hij had slechts te spreken en zijn wenschen zouden vervuld worden.

Zijn eenig antwoord op dit voorstel was een geheimzinnige glimlach.

Op hetzelfde tijdstip kwam het bericht van de ontploffing binnen, en men liet het hem lezen. De geheele ministerraad zag met spanning naar het gelaat van Raja Mullah, die zonder eenige emotie te verraden, het bericht las en het teruggaf, terwijl hij zeide: „Ik dacht dat het veel eerder zou gebeuren. Vier dagen heeft het geduurd eer ze op het knopje getrapt hebben en nu zegt de Engelschman nogal „time is money"... Wat doen ze ook in een ander z'n huis!"

EEN DUITSCHE SLEEPMIJN.
Hierboven een foto van een onder bewaking der kustwacht gestelde Duitsche Sleepmijn, die te Wijk-aan-Zee is aangespoeld.

2E GEVELWEDSTRIJD TE LEIDEN. 1914—1915.
Het gebouw van de L. A. T. O. aan de Steenstraat 55, dat de zilveren medaille verwierf in den tweeden gevelwedstrijd die te Leiden werd gehouden. Dit pand is door den architect H. J. Jesse gebouwd voor rekening van den heer J. Zaalberg te Oegstgeest. (*foto Jonker*).

VAN HET RAS, DAT VERDWIJNT.
Het opperhoofd der Zwartvoet-Indianen zingt ten behoeve van een phonograaf-maatschappij te Washington de oude krijgsliederen van zijn stam.

„Dus het recept en het kostbare middel is ook weg?" vroegen verschillenden der aanwezigen.

„Dat zal de tijd moeten leeren!" antwoordde Raja Mullah.

Daar men wel bemerkte, dat men op deze manier niet verder met hem kwam, besloot men hem krankzinnig te doen verklaren en hem in observatie te nemen.

Nog dienzelfden avond werd hij naar een krankzinnigengesticht gebracht, in een verplegingskleed gestoken en in een observatie-cel opgesloten.

Zijn kleeren werden geheel losgetornd in de hoop iets te vinden dat eenige aanwijzing zou kunnen geven, waar de groote en door de geheele wereld begeerde schat te vinden was, maar het onderzoek leverde geen resultaat op. In het gesticht onderzocht men zijn haar en zijn mond, doch ook daardoor werd men niets wijzer.

De Fransche regeering ontving van de Engelsche regeering een krasse nota, waarin haar rekenschap gevraagd werd omtrent de ontvoering van den Emir van Radjapoeloe. De Engelsche gezant kreeg daarop ten antwoord, dat zij van de ontvoering niets afwist, maar dat Raja Mullah krank van geest door Parijs liep te dolen en voor de openbare veiligheid in een der krankzinnigengestichten in observatie was opgenomen. Indien het zou blijken dat men met een simulant te doen had, zou Raja Mullah weer ter beschikking der Engelsche regeering gesteld worden. Engeland moest daarmede wel genoegen nemen, omdat, wanneer er veel over de zaak onderhandeld werd, al heel spoedig iets zou uitlekken en daardoor een Europeesch conflict in het leven geroepen zou kunnen worden. Maar men had nòg een doel met het opsluiten van Raja Mullah.

(Wordt vervolgd).

2E GEVELWEDSTRIJD TE LEIDEN. 1914—1915.
De elf heerenhuizen aan de Oegstgeesterlaan te Leiden, die met de bronzen medaille werden bekroond. Deze huizen werden door den architect H. J. Jesse gebouwd voor rekening van den heer F. Los en de firma Gebr. Van Hoeken te Leiden. (*foto Jonker*).